ANUL XVIII — Seria I. — No. 85 | 4 PAGINI | 3 lei | C. Sâmbătă 4 Ianuarie 1941

GAZETA SPORTURILOR

Director	Subdirector	Prim Redactor	Telefoane	ABONAMENTE
VIRGIL POPESCU	Mircea Pop	N. Papagheorghe	Direcţia şi Ad-ţia 3.26.69; Secretariat . . 5.91.86; Tipografia . 3.26.60	1 an . . . . Lei 1000; 6 luni . . . . „ 500; 3 luni . . . . „ 250

Ciclismul

Ciclismul nu e numai un sport. Caşi automobilismul, caşi înnotatul, ciclismul are o utilitate naţională.

Fără să ne mai gândim la imensele servicii pe care le aduce în armată, bicicleta e şi în timp de pace un mijloc de locomoţiune mai mult decât plăcut: e folositor.

Gândiţi-vă la marea economie de combustibil şi de energie electrică, realizată în apusul Europei prin faptul că toţi lucrătorii se duc la uzine cu bicicleta. Gândiţi-vă deasemenea la economia de timp, realizată de ţăranii din alte ţări care în loc să facă un ceas pe drum, pe jos, cu sapa pe umăr, până la ţarină, ajung în câteva minute şi fără oboseală, graţie bicicletei.. Dar şi din punct de vedere turistic, ciclismul are o foarte mare importanţă. La noi ciclo-turismul e necunoscut. La noi nu se întâmplă ca, sărbătorile, oraşele să se golească, orăşenii plecând grupuri, grupuri în împrejurimi, pentru a petrece o zi plăcută şi sănătoasă în aer liber ca în streinătate.

La noi tot acest teren de lucru a rămas nedesţelenit şi totul e de făcut de acum înainte.

Trecuta federaţie de ciclism înfiinţase, după câte ne amintim, o comisiune specială a ciclo-turismului

Numai că această problemă nu e dintre acelea care se rezolvă din cabinet, prin două trei hârtii bătute la maşină

Actuala conducere a Directoratului de ciclism ştie foarte bine aceasta şi deaccia camaradul Emilian Alexandrescu a anunţat că efortul principal al Directoratului se va îndrepta spre desvoltarea ciclo-turismului

Problema e însă extrem de complexă. Pentru a exista ciclo-turism trebue să existe mai întâiu o reţea destul de bogată şi de completă, de drumuri bune.

Numai când vom avea şosele asfaltate în toată ţara, numai când un drum cu bicicleta nu va mai fi un chin, prin hârtoape şi praf, numai atunci vom putea vorbi de o completă desvoltare a ciclismului şi ca sport şi utilitar.

Deocamdată însă, poate fi desvoltat cu succes ciclismul, doar în câteva oraşe din ţară: Bucureşti, Braşov, Constanţa, Ploeşti şi Brăila

Numai în aceste oraşe există o reţea de drumuri în împrejurimi, numai aici deci, poate fi creiată o massă mare de ciclişti.

Dar cum s'o creiem?

Propaganda prin vorbă şi scris e insuficientă şi inoperantă.

Numai propaganda prin fapte contează.

Trebuesc formate unităţi «ciclistizate» (iertaţi-ne barbarismul) din ucenicii încadraţi în Mişcarea Legionară. Acestora trebue să li se pune la dispoziţie, la preţ cât mai redus biciclete. Nu gratuit, căci în România legionară, nimeni nu mai primeşte cadouri.

Aceste biciclete ei le vor achita pe încetul, în rate foarte mici, reţinute din salariu.

Câteva mii de ucenici, cu bicicleta, ar constitui cea mai bună propagandă pentru ciclism şi ar însemna un foarte mare câmp din care să se recruteze cei câţiva campioni sportivi.

Efortul trebue făcut paralel şi la satele din lungul şoselelor naţionale asfaltate.

Bineînţeles că acţiunea aceasta nu poate avea succes decât dacă e subvenţionată şi sprijinită de stat.

N'ar fi o cheltuială inutilă, cerută Statului şi n'ar fi nici măcar o cheltuială. Sumele învestite ar fi recuperate într'un timp relativ scurt, cu câştig chiar.

Foloasele pe care economia naţională le-ar trage sunt prea evidente pentruca să mai fie nevoie să le demonstrăm.

Numai în acest chip, prin lucru pe tărâm practic, prin sistemul preconizat de noi sau prin altul, se poate realiza ceva efectiv pentru cauza ciclismului românesc.

A. DUO

GOGOLOI TANOVICEANU

ne vorbeşte despre marea lui pasiune sportivă: rugbyul

O splendidă plecare dela tuse, din matchul Anglia—Franţa 13-11 (1925)

Doream de mult să stau de vorbă cu simpaticul meu prieten şi camarad de sport, prof. G. I. Tanoviceanu. Desigur că mulţi se vor întreba miraţi de ce alegerea mea a căzut tocmai pe Tanoviceanu. Răspunsul meu ar necesita o serie întreagă de argumente pe care prefer să nu le desvălui. Esenţialul: am găsit de cuviinţă că simpaticul Gogoloi — cum i se spune în rugby — este singurul în măsură să ne vorbească despre sportul nostru preferat, el având avantajul că poate vorbi liber şi obiectiv, — debarasat de ambiţii clubiste. In plus ca unul ce a activat în acest sport — chiar în categoria secundă — exact 20 ani, a putut în lunga-i activitate să culeagă o serie de învăţăminte extrem de utile.

Dar, pentru ca nu cumva să se creadă că Gogoloi a fost un jucător de duzină, am insistat ca înainte de a ne vorbi de diferitele probleme rugbyste să ne istorisească ceva din activitatea celor 20 ani.

Ceeace mi-a desvăluit Gogoloi sunt fapte extrem de interesante.

Am constatat cu surprindere că profesorul Tanoviceanu nu este un simplu jucător de rugby. In lunga-i activitate sportivă Gogoloi a îmbrăţişat o serie de sporturi pe care le-a practicat cu devotament. Rând pe rând s'a ocupat de scrimă, box, football, rugby, înnot, automobilism, etc. Bineînţeles, rugbyul a fost sportul său preferat. Faptul de a nu fi putut activa mai mult timp la categoria onoare nu se datoreşte decât unor serii întregi de accidente. Cine ştie cât de mult contează un accident în rugby îşi poate da perfect seama, că jucătorul respectiv nu mai poate face faţă la categoria primă.

Dar să-l lăsăm pe Gogoloi să-şi depene filmul amintirilor:

— La 7 ani, am început să învăţ floreta, având de parteneri pe Nicu Polizu, Radu Grecianu şi Zănescu. Antrenamentele aveau loc în sala Pipart. La vârsta de 10 ani boxul mă interesa extrem de mult. Şi îmi reamintesc cu plăcere de o sumedenie de întâmplări. Cea mai amuzantă o constitue, fără îndoială, matchul meu de antrenament cu celebrul aviator Papană, care deşi superior mie, a coborît ringul cu 2 dinţi în minus

La 14 ani m'am înscris la *Colţea*, condusă pe atunci de Nae Secăreanu, unde am activat la categoria II-a.

Ceva mai târziu am jucat câteva partide la categoria II-a în gruparea Vulturii din Lugoj. Intre 14 şi 16 ani footballul era marea mea pasiune şi pierdeam zilnic ore întregi jucând pe locul viran, denumit mai târziu Ymca.

In 1921, m'am înscris la T.C.R.

Insfârşit, în anul 1921 m'am oprit definitiv în rugby. Pentru acest sport am simţit o chemare interioară, pe care o voiu explica mai la vale.

Am fost introdus la categoria II, având de parteneri şi adversari pe G. Polizu, Alecu Cantacuzino, Sfetescu, I. Beju, Bassu Anastasiade, Aftemie, Ş. Balş, Luchide, Mircea Stroescu, Paulescu, Socolescu, etc.

In 1923 am jucat câteva matchuri la onoare în postul de fundaş. Nu m'am putut menţine la categoria I-a deoarece pe acele timpuri T. C. R. poseda o echipă redutabilă, jucătorii săi fiind cei mai buni din ţară.

In anul 1925 studiind la Paris, m'am înscris la Racing C. P., având recomandaţia regretatului *H. Manu*. Naşul meu a fost celebrul *C. A. Gounet*. Acest Gounet transforma dela circa 50 m. orice lovitură. După câteva matchuri la a III-a, am fost introdus la categoria II-a, lucru extrem de important dacă ne referim la calitatea superioară a jocului francez. Am jucat în postul de ouvertură (slăbiciunea mea de totdeauna), având partener la grămadă pe fratele celebrului Du Manoir. Ghinionul — care m'a urmărit continu în rugby — şi-a spus şi aici cuvântul.

La al 3-lea match susţinut contra Olimpique-ului am suferit o entorsă a genunchiului şi, deşi doctorul mi-a spus că nu voiu mai putea juca niciodată, nu m'am descurajat, reuşind să mă pun pe picioare după o inactivitate de 20 luni.

In 1931 am luat parte la turneul P. T. T.-ului din Germania. «Poştaşii» au deplasat atât cat. I-a, cât şi pe cea secundă. Şi cele două formaţii ale lor au obţinut performanţe frumoase. Reamintesc victoria primei formaţii contra reprezentativei Berlinului (3-0) şi victoria P. T. T. cat. II-a în dauna R. C. Berlin (27-18).

Tot în 1931 am luat parte la un turneu al PUC-ului din Paris în Spania.

Incepând din 1929 şi până în prezent am jucat încontinu la cat. II-a a echipei T. C. R., al cărei căpitan am fost şi sunt. (N. R. Intr'adevăr, un record greu de egalat).

Rapiditatea şi jocul bărbătesc m'a determinat să optez definitiv pentru rugby.

— *Ce v'a determinat să jucaţi rugby?*

— In primul rând violenţa jocului. Primul match de rugby la care am asistat a fost partida dintre liceele Sf. Sava şi Matei Basarab (1921). Printre altele, Petre Sonda, la un placaj dur, i-a rupt clavicula lui Calleia. In afară de faptul că jocul de rugby este un sport bărbătesc, el necesitând o bună cunoaştere a regulelor, jucătorul trebue să fie dotat cu calităţi atletice excepţionale, în care viteza, iniţiativa şi decizia trebue să predomine.

Menţionez că sfătuitorul meu de totdeauna a fost *D. Caracostea*.

Echipe, metode, spectatori.

— *Ceva despre progresul rugbyului?*

— A existat un progres în rugby prin anul 1922 când au venit dela Paris *Manu, Mărăscu, Volvoreanu* şi *Mănciulescu*. Ei au imprimat echipelor bucureştene jocul la mână şi pe treisferturi. Progresul rugbyului a culminat odată cu apariţia grupării P. T. T. Această echipă având o conducere excepţională, a reuşit în scurt interval să se impună printre formaţiile fruntaşe de la noi, cucerind de câteva ori titlul de campion naţional. Tot grupării P. T. T. i se datoreşte mărirea numărului de spectatori. La un moment dat, prin anii 1932-34, asistau la o partidă de rugby între 2—3000 spectatori, număr neegalat nici înainte nici după această perioadă.

— *Credeţi că rugbyul a regresat şi dacă da, care e motivul?*

PROF. G. TANOVICEANU

(Continuare în pag. IV-a)

O fază a matchului P. U. C. — F. C. Sevilla (27-8) din 1931. Tanoviceanu prinde o tuşă.

Cattaneo şi Urbinatti vor boxa la 12 Ianuarie pentru titlul Europei la „cocoş"

LUGANO, 3. — Pentru titlul de campion al Italiei la categoria cocoş s'a decis ca lupta să se dea între Urbinatti şi Gino Cataneo.

Dacă cei doi campioni vor face greutăţile reglementare, matchul se va disputa şi pentru titlul de campion al Europei la cocoş, la 12 Ianuarie 1941.

Se reaminteşte că cei doi adversari au fost desemnaţi în congresul comitetului de urgenţă la care au participat d-nii Edouard Mazzia şi Russo.

România invitată cu două echipagii la marile concursuri de bosleigh dela Innsbruck

După cum am anunţat la timp, anul acesta vor avea loc la Innsbruck campionatele internaţionale de bobsleigh.

Pentru aceste concursuri România, a fost invitată să participe cu două echipagii.

Acestea vor fi alcătuite după concursurile dela Sinaia.

Data începerii concursurilor dela Innsbruck a fost fixată pentru 23 Februarie 1941 şi va continua în zilele de 24, 25 şi 16 ale aceleiaş luni.

Fulminense football Club e campioana virtuală a Braziliei

RIO DE JANEIRO 2. — In capul clasamentului diviziei naţionale A din Brazilia se afla echipa Fulminense Football Club, urmată la două puncte diferenţă de Flamengo şi Vasco da Gama.

Fulminense poate fi considerată de acum campioană, deoarece nu mai are de susţinut decât matchuri foarte uşoare şi nu mai poate fi ajunsă de adversarii ei.

Gala campionatului naţional la categoria grea a fost amânată

Ilie Petrescu, Şerbănescu şi Ştefan Bogdan ne vorbesc despre matchuri şi şansele ce le au

Aşteptat cu multă nerăbdare de sportivii noştri, matchul ILIE PETRESCU — VASILE ŞERBANESCU, urma să se dispute în seara zilei de 18 Ianuarie a. c. în cadrul reuniunei pe care Directoratul de specialitate a organizat-o în incinta circului «Millea» din şoseaua Ştefan cel Mare.

Iată, însă, că în cursul zilei de eri, au intervenit anumite lucruri, cari n'ar fi putut garanta normala desfăşurare a reuniunei la data fixată, astfel că DIRECTORATUL A HOTARIT SA AMANE REUNIUNEA CU O SAPTAMANA, adică pentru seara zilei de 25 IANUARIE a. c., când va avea loc tot în incinta circului «Millea» şi cu un program cât mai bine pus la punct şi, deci, cât mai atractiv.

Turneul de disputare a campionatului a fost prelungit

ILIE PETRESCU

După cum se ştie, Petrescu şi Şerbănescu, cei doi campeţitori ai titlului naţional greu, aveau termen pentru disputarea campionatului până la 20 Ianuarie a. c.

Având în vedere, motivele de forţă majoră cari au dus la amânarea galei, Directoratul a prelungit cu 10 zile termenul de disputare, astfel că matchul trebue să se dispute neapărat până la sfârşitul acestei luni.

«Această amânare e binevenită»...

Aflând despre amânarea reuniunei din 18 crt., am căutat să stăm de vorbă cu cei doi protagonişti ai reuniunei adică cu Şerbănescu şi Petrescu.

Pe primul l-am găsit repede la societatea de Telefoane, unde e unul din cei mai harnici funcţionari.

— *Această amânare e binevenită pentru mine — ne-a declarat Şerbănescu, aflând scopul vizitei noastre.*

(Continuare în pag. IV-a)

Universitatea va organiza matchuri internaţionale de hockey la Sibiu, cu echipe studenţeşti germane şi italiene

O totală reorganizare a clubului şi o puternică secţie de tir

La Sibiu, S. S. S. Universitatea se reorganizează treptat şi după ce şi-a refăcut în primul rând secţia de football, a venit şi rândul celorlalte. Şi cum sporturile de iarnă sunt în plin sezon, e dela sine înţeles că studenţii îşi îndreaptă energia în primul rând spre acest domeniu

UNIVERSITATEA PARTICIPA LA CAMPIONATUL NAŢIONAL DE HOCKEY PE GHIAŢĂ

Conducătorul secţiei de hockey pe ghiaţă, d. Sângeorzan, pregăteşte cu foarte mare atenţie echipa Universităţii, care urmează să participe la campionatul naţional de hockey pe ghiaţă. Formaţia conţine nume vechi în echipa universitară, oameni cu renume bine stabilit în hockeyul românesc şi câteva tinere talente, cari suntem siguri, vor face senzaţie pe patinoarele bucureştene. Şi din informaţii primite de la cei ce au văzut la lucru echipa universitară, reese că ea e de valoare reală şi va juca în campionatul nostru naţional un rol de seamă, ca dealtfel toate secţiile studenţilor clujeni.

Turnee indigene şi internaţionale

D. O. Cheţianu, directorul sportului universitar, în vizita ce a făcut acum câtva timp la Sibiu, a subliniat importanţa clubului sportiv Universitatea în viaţa noastră românească şi rolul lui propagandistic, ca singurul club românesc din Ardeal, promiţându-i totodată şi tot sprijinul pentru desvoltarea lui reală.

Intre altele, d. O. CHEŢIANU A PROMIS STUDENŢILOR CA VA FACE TOATE DEMERSURILE NECESARE PENTRU ORGANIZAREA CATORVA TURNEE DE HOCKEY CU ECHIPE INDIGENE ŞI STRAINE LA SIBIU.

Conducătorii secţiei de hockey a Universităţii, au început tratative pentru angajarea unor matchuri cu S. S. Politechnica şi F. C. Iaşi. Se va încerca, deasemenea, angajarea unui club bucureştean.

In privinţa turneelor echipelor străine, se vor începe tratative, prin intermediul organizaţiilor germane de acolo, — cu un club berlinez de hockey şi de asemenea — prin intermediul O. S. R. — cu o echipă italiană, — desigur şi una şi alta universitare.

O secţie de tir admirabil organizată

Inţelegând poruncile vremii, conducătorii S. S. S. Universitatea, au pornit printre primii la organizarea unei secţii de tir, pusă sub conducerea d-lui avocat Pitu Pop, un vechiu şi cunoscut polysportiv clujean.

D-l Pop, a început lucrul cu tragere de inimă şi după ce prin bunăvoinţa autorităţilor militare din Sibiu a obţinut poligonul de Tir al Şcolii Militare — unul din cele mai modern amenajate şi utilate din ţară — şi-a alcătuit un program de activitate, menit să atragă în acest sport pe toţi tinerii studenţi din Sibiu.

Imediat după sărbători, poligonul îşi va deschide porţile în cadrul unei frumoase serbări sportive la care va participa şi d. Manole Stroici, Şeful Sportului Românesc, şi vor urma apoi concursuri studenţeşti săptămânale, bilunare şi lunare, pe facultăţi, ani, etc., toate dotate cu foarte frumoase premii.

(Continuare în pag. III-a)